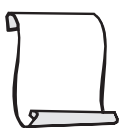

Henvisninger

1. Samuelsbok 13;16-22;
14, 1-23;
Alfa & Omega, kap.25

Minnevers

«For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» (1.Samuelsbok 14,6 – siste del)

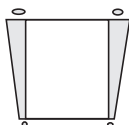
Mål

At barna skal:

Vite at nåden er Guds kjærlige gave som redder dem fra det onde.

Føle seg sikre på at Jesus frelser.

Gi respons ved å takke Gud og gi ham æren for at han frelser dem.

Den røde tråden

Gud frelser meg fra det onde.

Gud Seirer!

Månedens tema

Guds nåde er gode nyheter for oss.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

En stor del av filisternes hær er stasjonert i fjellpasset ved Mikmas for å bekjempe og plyndre Israel. Israels soldater er redde, og skjuler seg i huler og groper. Jonatan og våpensveinen hans klatrer i hemmelighet opp til filisternes leir. De overrasker og bekjemper vaktene. Idet bakken skjelver, oppstår det panikk hos filisterne. Israelittene kommer fram fra skjulestedene sine og ødelegger filisternes leir. Herren redder Israel.

Denne leksen handler om nåde.

Gud ønsker hele tiden å finne noen som er villige til å være hans redskap for å øse ut velsignelser over mennesker. Selv om det var frykt og tvil blant hans folk, reddet Gud hele den vantro nasjonen gjennom Jonatan. Gud vil gi seier til de som samarbeider med ham. Han venter hele tiden på muligheten til å få gjøre det.

Lærerens «verdt å vite»

Presten Akia, etterkommer av øverstepresten Eli, bar efoden med urim og tummin-steinene. Han var også med i hæren til Saul. Saul ønsket ikke å vente på det svaret Gud ville gi ham gjennom presten Akia og hans bruk av efoden. Det er dette Saul sikter til idet han i 1. Samuel 14,19 sier «Nei, la det være.» til presten. Saul ba presten om ikke å bruke tid på å få svar fra Gud gjennom efoden. Dette var fordi han raskest mulig ville kjempe videre mot filisterne for å utnytte forvirringen som hadde oppstått i deres leir. (Kilde: Life Application Bible, p.451)

Dekorering av rommet

Se lekse 5.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller litt vanskelig?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Kan du klatre opp? B. Å krysse dødens gap C. Redningsaksjon	Stige ca. to meter høy Kritt eller teip for å lage to meter lang linje Ingenting
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Sangbøker <i>Barnas misjon</i> Kurv eller lignende dekorert slik at den minner om en hjelm eller et skjold Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Kostyme til voksen (for eksempel badekåpe/laken og håndkle) Bakgrunnsillustrasjon (stort papirstykke – for eksempel gråpapir) tegnesaker Bibler
3 Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	<i>Hvem får æren?</i>	Ingenting
4 Del med andre	Inntil 15 minutter	<i>Ingenting kan stoppe Gud</i>	Sakser, papir (gjerne farget), tegnesaker ELLER ballong til hvert av barna

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken deres har vært – hva de er glade for/bekymret over. Spør om noen har noe de ønsker å fortelle fra leksen for uken som er gått. La dem begynne på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:

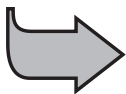
- Stige, omtrent to meter høy
- Puter som sikkerhet i tilfelle fall

A. KAN DU KLATRE OPP?

Stå i nærheten og oppmuntre barna til å klatre opp på stigen. Når de kommer til toppen, roser du dem, og oppfordrer dem til å se seg rundt i rommet før de klatrer ned igjen.

Oppsummering

Spør: **Hva var vanskeligst – å klatre ned eller å klatre opp? Hvorfor synes noen det er vanskeligst å klatre ned? Når man klatrer opp, pleier man gjerne å se oppover, og man vet at det neste trinnet er nært; når man klatrer ned, ser man hele veien ned og blir skremt. Å stole på Gud er som å se oppover. Å stole på Gud er å huske på at...**(si fram «Den røde tråden»)

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

Materiell:

- En to meter lang rett linje tegnet eller festet på gulvet eller bakken. (En linje for hver gruppe på seks til åtte barn.)
- En voksen til å holde øye med hvilke par som begge klarer å krysse samtidig

B. Å KRY SSE DØDENS GAP

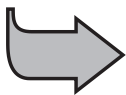
Del gruppen inn i to like lag på seks til åtte barn. La lagene stille opp ansikt til ansikt med hverandre, ett lag ved hver av endene på en to meter lang og rett linje tegnet eller festet til gulvet/ bakken.

Si: **Nå skal vi forestille oss at linjen foran dere er den eneste veien dere kan komme dere over «dødens gap». Ett eneste feiltrinn, og dere stuper rett ned i vannet 100 meter under. Hvis dere faller av (trækker utenfor linjen), må dere gå tilbake til start og begynne på nytt. En fra hvert lag må klare å komme over «dødens gap» på samme tid.** (En voksen noterer seg hvilke par som klarer å komme over «dødens gap».)

Oppsummering

Be den som noterte seg hvilke par som klarte å komme over «dødens gap», altså de parene der begge klarte å komme over, om å fortelle hvem disse var. Spør: **Hva syntes dere om denne leken?** Til de parene som kom over begge to: **Hvem kan dere takke for at det gikk bra?** (Den jeg var på lag med.) **Les 1. Samuel 14,6 – siste del, høyt.** («For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.) **Bør vi takke Gud når vi slipper unna det som er farlig?**

(Ja) **Hvorfor? «Den røde tråden» i dag er veldig viktig! Husker dere hvordan den er?** Hjelp barna med å si «Den røde tråden».

GUD FRELSER MEG FRA DET ONDE.

C. REDNINGSAKSJONEN

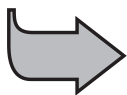
Be barna om å sette seg i en tett sirkel rundt deg, lukke øynene sine og tenke på en gang da de selv ble reddet i en vanskelig situasjon, eller så på at et annet menneske ble reddet.

La barna fortelle hver sin historie.

(I store klasser deles barna inn i grupper sammen med voksne medhjelpere. Etter fem til seks minutter forteller to av gruppene om den mest dramatiske redningsaksjonen de fikk høre om i sin gruppe.)

Oppsummering

Spør: **Hvem var helten i disse redningsaksjonene dere har fortalt om nå, den som ble reddet eller redningsmannen? (Redningsmannen) Hva har Gud reddet oss fra? (Feil vi har gjort, synd) Gud redder oss fordi han elsker oss. Det er akkurat det samme hva vi har gjort, han ønsker å tilgi oss og gjøre oss til en del av sin familie – det er nåde. Når du hører ordet nåde, håper jeg at du husker «Den røde tråden» for i dag. Si den sammen med meg nå:**

GUD FRELSE MEG FRA DET ONDE.

Sang og bønn **Ditt valg**

Fellesskap

Fortell hvordan barna har hatt det i løpet av uken som er gått (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren. (Bruk skjønn). Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og fortell alle hva de heter. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

- «Jeg er ikke i infanteriet»
- «Han har den hele vide verden» (*Barnas lovsang nr. 43 a og b*)
- «Jeg går ikke ensom her» (*Barnesangboka nr. 91 N og B*)
- «Han har kastet alle mine synder» (*Barnas lovsang nr. 205 a og b; Barnesangboka nr. 92; (Sanger for de minste nr. 38)*)
- «Vår Gud er så stor, (så sterk og så mektig)» (*Sanger for de minste nr. 19*)
- «Gud er alle steder» (*Spre gelden*)

Misjon

Se *Barnas Misjon*

Kollekt

Ta opp kollekten i en kurv eller lignende som er dekorert slik at den minner om en hjelm eller et skjold. Minn barna på at kollekten vil ble brukt til å kjempe mot alt som er ondt.

Bønn

Spør barna om de har noe de ønsker at dere skal be spesielt for, og takk Gud for at han frelser oss fra det som er ondt.

2

Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Materiell:

- Badekåpe og håndkle/turban (kostyme til voksen)
- Bakgrunnsillustrasjon
- Papir og tegnesaker

Kle deg ut (eller la en annen voksen gjøre det) som et menneske som levde på Bibelens tid. Fortell historien som om du var der og så det alt sammen.

Heng opp et stort papirstykke på en del av veggen, og tegn den bergammeren filisterne hadde slått leir bak. Dette blir bakgrunnsillustrasjonen for fortellingen. (Barna kan være

med å tegne denne som en del av de forberedende aktivitetene.)

Forteller: (Pust og pes som om du kommer løpende rett fra slagmarken.)

Gud være lovet! Dere hørte kanskje at ingenting hendte ved fronten.

Ja, tenk, det er sant. Soldatene vår gjemte seg i huler og brønner. Fienden hadde tusener av vogner, og det virket som om de godt bevæpnede soldatene deres var like mange som stjernene på himmelen. Alle som en hadde spyd eller sverd.

Ingen av våre soldater hadde spyd eller sverd. Det var det bare Saul og Jonatan som hadde. Fienden hadde nemlig tatt fra oss smedene våre. Alt soldatene våre hadde, var hammere og høygafler. Alle vet at man ikke vinner kriger med gårdsredskaper! Det var derfor mange av soldatene våre gjemte seg. Men det gjorde ikke Jonatan, sønnen til kong Saul. Han var den eneste som trodde at Gud kunne vinne slaget.

En dag hvisket Jonatan til våpensveinen sin: «Kom, så drar vi.» Denne våpensveinen var offiseren som bar skjoldet til Jonatan. Han skjønnte med en gang at Jonatan hadde en hemmelig plan. Derfor kledde han raskt på seg, og fulgte Jonatan ut av leiren. Ingen hørte at de dro av sted.

«Vi kan komme oss fram til filisternes forpost hvis vi klatrer gjennom skaret mellom de to fjellknausene,» forklarte Jonatan. «Gud vil la oss komme forbi vaktene, og Han vil gi oss seier. Ingen ting kan hindre Herren i å gi oss seier, enten vi er mange eller få.»

«Bare gå på,» sa offiseren. «Jeg skal følge deg hvor enn du vil.»

«Nå drar vi over til de mennene der borte, så de får øye på oss,» sa Jonatan idet han satte av sted mot forposten til filisterne. «Sier de da: Stå stille til vi kommer bort til dere, så blir vi stående der vi er, og går ikke opp til dem. Men sier de: Kom opp til oss, så tar vi det som tegn på at Herren har gitt dem i vår hånd, og vi går opp.»

Sakte gikk de inn i den dype kløften på vei mot skaret. Da de var kommet langt nok, stilte de seg opp rett foran vaktene ved forposten til filisterne.

«Sel!» ropte en av filisterne høyt. «Der er det noen israelitter som er kommet ut av hulene de har gjemt seg i!»

En annen ropte: «Kom opp til oss, så skal vi si dere noe!»

«Det er tegnet vårt!» hvisket Jonatan. «Herren har gitt dem i våre hender.» De to begynte å klatre oppover den bratte fjellskrenten. Da de hadde nådd toppen, tok Jonatan noen modige steg fram (ta flere store steg), og våpensveinen hans var rett bak ham. Rundt 20 filistervakter ventet på å angripe på et lite område, men Jonatan og våpensveinen hans stolte helt på at Gud ville hjelpe dem til seier. Slik ble det også. Gud hjalp dem slik at de klarte å slå vaktene.

Vakter på andre fjellknauser som stod og så på det som skjedde, fikk panikk og ble forvirret da de så hva som hendte. De ropte ned til soldatene i filisterne sin leir, og så fikk de også panikk. Til og med soldatene i vognene fikk panikk. Snart var alle opptatt av en ting, og det var å komme seg av sted. De begynte å skubbe og slåss med hverandre. Bakken ristet som om en stor hær med hester og vogner var på vei. Gud hjalp Israel. Det visste Jonatan, og det visste filisterne.

Denne dagen hadde Gud vist Israel stor nåde. «På denne dagen har Herren reddet oss,» sa folket.

Jonatan og våpensveinen hans var enige. Herren hadde vunnet en stor seier. «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få» (1. Samuelsbok 14,6 – siste del).

Jeg vil gjerne huske dette verset, og det tror jeg dere også gjerne vil. La oss huske på det neste gang vi opplever noe som er vanskelig. La oss lære verset sammen.

(Gjenta verset flere ganger.) «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.»

Spør: **Hadde det vært mulig for Jonatan å vinne slaget alene?** (Nei) **Ville Gud gjerne hjelpe Israel?** (Ja, han vil at hans folk ikke skal frykte noe.) **Hvem eller hva**

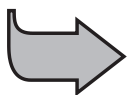

er våre fiender? (Frykt, Satan, synd, fristelser, dårlige vaner etc.) **Ønsker Gud at våre fiender skal vinne?** (Nei) **Kan vi vinne over synden alene?** (Nei) **Hva bør vi huske fra denne bibelfortellingen?** Hjelp barna med å si fram «Den røde tråden».

3 Leksen i praksis

Hvem får æren?

Arranger en liten og ubetydelig konkurranse, som for eksempel «Førstemann til å hinke på tvers av rommet» eller lignende. Etterpå snakker dere sammen om følgende: Hvem skal vi gi æren til når ting går riktig bra for oss? (Gud og de menneskene Han bruker til å hjelpe oss.) Les 1. Samuelsbok 14,6 – siste del. «For ingenting kan hindre Herren i å gi seier.»

GUD FRELSE MEG FRA DET ONDE.

Vi leser Bibelen sammen

Materiell:

- Bibler

Les selv eller la barna lese de versene i 1. Samuelsbok 14 som handler om hvordan Gud faktisk reddet Israel. (1. Samuelsbok 14,13-15 og 22 og 23).

Spør: **Hva er panikk?** (Voldsom frykt) **Har noen av dere noen gang fått ordentlig panikk? Fortell oss om det.** Les om den panikken som slo filisterhæren i 1. Samuelsbok 14,15. **Hvem sendte den panikken?** (Vers 15) **Hva skjedde med filisterne etter at det brøt ut panikk?** (Forvirring, de kjempet mot hverandre, de flyktet (versene 20-22)) **Hva skjedde med israelittene?** (Herren hjalp Israel, han reddet dem. (Vers 23).) **I minneverset vårt står det at «ingen ting kan hindre Herren i å gi seier...» (vers 6). Gud frelser mennesker fordi han elsker oss. Finnes det noe som helst som kan hindre Gud i å elske oss? La oss lese Romerne 8,38-39 sammen.** (La barna få tid til å finne verset, for så å lese det høyt sammen. Voksne medhjelpere støtter de som trenger hjelp.)

Notater:

4 Del med andre

Materiell:

- Sakser, tykt papir (gjerne farget) blyanter, fargestifter, tusj etc
- Eller en ballong til hvert av barna

Ingenting kan stoppe Gud

La barna lage en «dørhåndtak-henger» over temaet i minneverset: «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få» 1. Samuel 14,6 – siste del. De kan henge den på døren på rommet sitt, eller gi den til en nabo. («Dørhåndtak-henger-

en» lages for eksempel ved å klippe et tykt A4 ark i to på langs, for så å klippe ut en sirkel øverst på arket i passende diameter for at arket skal kunne trees inn på et dørhåndtak. «Dørhåndtak-hengeren» er nå klar til å bli tegnet/skrevet på.)

Alternativ: Lag store tegninger, bokmerker eller små

kort med minneverset på. Det er også en mulighet å blåse opp ballonger, skrive minneverset på dem og gi dem til naboer eller andre som kan bli glad for dem.

Oppsummering

Spør barna: **Hva betyr minneverset «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» for dere? Hva kommer dere til å gjøre med de fine «dørhåndtak-hengerene/bokmerkene/tegningene/kortene/ballongene» vi akkurat har laget? Hvor kommer dere til å ha dem, eller hvem kommer dere til å gi dem til? Hva kommer dere til å si hvis dere gir dem bort?** La barna få tid til å svare.

Avslutning

Samle barna til avslutningsbønn. La to eller tre frivillige være med å takke Gud for at han frelser oss alle fra det som er ondt. Avslutt med å be selv, idet du takker Gud for hans omsorg, og ber om at han må ta vare på dere alle sammen i løpet av uken som ligger foran.

Notater:

Henvisninger

1. Samuelsbok 13,16-22;14,1-23; Alfa & Omega, kap. 25

Minnevers

«For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» (1. Samuelsbok 14,6 – siste del).

Den røde tråden

Gud frelser meg fra det onde.

Gud seirer!

Jonas hadde vært riktig stygg mot kameratene sin, Aleksander. Han visste at han burde si unnskyld, men det var så vanskelig. Etter hvert som dagene gikk, syntes ikke Jonas at det var gøy å leke lenger. Han tenkte hele tiden på at han ikke hadde gjort opp med Aleksander. Til slutt merket pappa at det var noe galt med ham. «Hva er det som plager deg, Jonas? Du er vel ikke blitt syk?» sa han. Det endte med at Jonas fortalte pappa alt om hvordan han hadde vært mot Aleksander, men at han ikke fikk seg til å si unnskyld. «Har du tenkt på å be noen om hjelp?» spurte pappa. «Hvem i all verden skal hjelpe meg med å si unnskyld?» sa Jonas. «Det er jo noe bare jeg kan gjøre!» «Ja, det har du helt rett i,» svarte pappa. «Du må gjøre det selv, men Jesus, han kan hjelpe deg selv om du synes det virker altfor vanskelig. Be ham om hjelp og stol på ham, så er jeg sikker på at det skal gå bra!» Jonas tenkte seg litt om. Nå var han fast bestemt på å be Jesus om hjelp og å stole på ham. Han gledet seg allerede til å treffe Aleksander på skolen neste dag. «Kom og sett deg her hos meg,» smilte pappa. Så skal jeg fortelle deg en historie om en som også ba til Gud og stolte på ham når tingene virket ekstra vanskelige. Men i denne historien handler det om noe annet enn det å klare å si unnskyld. Det handler om to hærer og en utrolig modig mann.»

Hæren til kong Saul hadde slått leir under et stort tre i nærheten av Gibea.

Filisterne sin leir lå i nærheten av et trangt fjellpass. Hver dag sendte filisterne ut gjenger for å plyndre og plage israelittene. Filisterne hadde tusenvis av vogner, og det kunne virke som om de godt utrustede soldatene deres var like mange som sandkornene i havet.

Hæren til Saul kunne ikke måle seg med filisterne sin hær, så soldatene til Saul gjemte seg i huler og uttørkede brønner.

Filisterne hadde fanget alle israelittene sine grovsmeder, så ingen av soldatene i Israel

hadde verken sverd eller spyd. Bare Saul og Jonatan hadde det. Israels soldater hadde ikke annet enn hammere og høygafler å kjempe med. Men, man vinner ikke kriger med gårdsredskaper! På grunn av alt dette var mange av soldatene redd, og det var derfor de gjemte seg i huler og bak store steinblokker.

Jonatan var likevel ikke redd. Han trodde at Gud kunne vinne slaget. «Kom, bli med meg!» hvisket Jonatan en dag til offiseren som bar det tunge skjoldet hans. Offiseren skjønnte med en gang at Jonatan hadde en hemmelig plan. Han gjorde seg klar i en fei, og fulgte Jonatan ut av leiren. Ingen merket at de snek seg vekk.

«Vi kan smyge oss helt fram til filisterne sin utkikkspost hvis vi tar den kronglete veien mellom fjellene,» forklarte Jonatan. «Gud vil la oss komme forbi vaktene, og Han vil gi oss seier. Ingenting kan stoppe Gud fra å redde oss.»

«Du får vise veien,» sa offiseren. «Jeg er rett bak deg hele tiden.» «La oss dra,» sa Jonatan, og satte av sted mot fjellene. Han fortsatte: «Hvis de ber oss om å vente til de kommer ned til oss, når de ser oss, da venter vi. Men hvis de sier: 'Kom opp til oss', vet vi at det er et tegn fra Gud om at Han vil gi oss seier.»

Etter en lang og hard klatretur i fjellet, kom Jonatan og offiseren fram til målet. Frimodige stilte de seg opp slik at vaktene til filisterne kunne se dem klart og tydelig.

«Sel!» ropte en av vaktene høyt. «Israelittene kryper ut av hulene sine!» «Kom opp hit så vi kan lære dere en lekse!» ropte en annen. «Det er signalet vårt!» hvisket Jonatan. «Gud har gitt dem i vår hånd.» Så begynte de to å klatre oppover den bratte fjellskrenten. Da de kom opp til toppen sprang Jonatan fram med raske skritt, og skjoldbæreren hans satte etter. Tjue filistervakter angrep plutselig, men Jonatan og offiseren hans stolte helt på at Gud ville gi dem seier. De tjue vaktene ble raskt slått.

Filistervakter som stod på fjellknauser i nærheten ble forvirret og fikk panikk da de så hva som hendte. De ropte ned for å fortelle det til soldatene i filisterleiren. Da fikk soldatene i leiren også panikk. Til og med soldatene i hestevognene fikk panikk. Midt i all forvirringen tok det ikke lang tid før soldatene begynte å sloss med

hverandre, mens de løp til alle kanter. Bakken begynte å dirre, akkurat som om en enorm hær var på vei med både hester og vogner. Jonatan, skjoldbæreren hans og filisterne visste at Gud hjalp Israel.

Da kong Saul og de 600 soldatene kom nærmere, stod Jonatan og offiseren som bar skjoldet hans, og så på at filisterne

flyktet over hals og hode. Israels soldater visste at dette hadde vært en dag fylt av nåde. «På denne dagen har Gud reddet oss,» sa de. Jonatan og skjoldbæreren hans var enige. Herren hadde vunnet en stor seier. Ingenting hadde stoppet Gud fra å redde dem.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Hvis dere bor slik at det er mulig, kan du og familien din klatre opp til toppen av en høyde.

Les bibelfortellingen i lekseheftet mens dere tar en hvile-pause på vei til toppen. Om dere sitter i sofakroken hjemme, eller om dere faktisk er på vei opp til toppen av en høyde, kan dere nå forestille dere at dere er på vei oppover fjellskrenten sammen med Jonatan. Dere er på vei til filisternes leir!

Les minneverset høyt fra Bibelen (1. Samuelsbok 14,6 – siste del: «For ingenting kan...»).

Søndag

● Les bibelfortellingen slik den står i Bibelen i 1. Samuelsbok 14,1-23, gjerne som familieandakt. Les minneverset ditt også. Skriv ned et høyt tall og det laveste tallet du kan. Kan Gud seire ved å bruke like mange mennesker som det største tallet du skrev, eller kan han også vinne ved å bruke like mange som det minste tallet? Hvordan kan du vite svaret? Se 1. Samuelsbok 14,6 – siste del.

● Tegn et stort «null» på et ark. Skriv minneverset inne i «nullet». «For ingen ting kan hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» 1. Samuelsbok 14,6 – siste del. Pynt minneverset ditt, og heng det opp et sted der du kan se det hver dag. Takk Gud for at han tar godt vare på deg.

Mandag

● Vis tegningen med minneverset til familien din, og forsøk å si minneverset uten å se på arket.

Les 1. Samuelsbok 14, 2-3 og 18. Hva hadde Saul med seg for å hjelpe ham til å seire? Hva var det viktigste Saul *ikke* hadde? Snakk sammen om det.

Tirsdag

● Si minneverset ditt. Hvis du klarer det, kan du lage en liten melodi og synge den for resten av familien. Gjør gjerne dette som familieandakt. Prøv å huske en annen

fortelling fra Bibelen som forteller om hvordan Gud reddet sitt folk. Spør en i familien om hjelp til å finne en slik fortelling i Bibelen. Les fortellingen sammen.

Onsdag

● Si minneverset ditt fram for familien din, gjerne som andakt. Fortell hva du synes om det, og hva det betyr for deg. Hvis du husker en gang Gud reddet deg, eller gav deg spesiell hjelp, så snakk sammen om det i familien nå.

● Les Salmene 34,7 sammen. Tenk på en fortelling i Bibelen som handler om at englene hjelper mennesker. (Se for eksempel Daniel 6,21.) Hvordan gir denne fortellingen deg mot? Snakk om det. Spill, syng, nynn eller hør på «Side by Side». (Hvis du synes det er vanskelig å forstå denne engelske sangen, kan du be en voksen om å forklare deg hva den handler om!)

Torsdag

● Fortell familien din om den seieren Gud gav Jonatan. Få med minneverset ditt når du forteller historien.

● Se på bilder av fjell – dere har sikkert noen bøker med slike bilder, for eksempel et leksikon. Finn navnene på noen av de mest berømte fjellkjedene i verden. Lag en tegning av et fjell. Hvis du ikke kan lese selv, kan du be en voksen om hjelp til å lese Salmene 121,1 og 2. Skriv versene på tegningen din.

Fredag

● Prøv en av disse ideene i kveld, gjerne som familieandakt. Si minneverset ditt. Si det flere ganger, men nå bytter du ut ordene «ingen ting» med ord som flom, brann, storm, krig osv.; ordet «kan» bytter du ut med «kan ikke». Da blir det for eksempel slik: «Flom kan ikke hindre Herren i å gi seier, enten vi er mange eller få.» La de andre i familien lage hver sin setning på samme måten. Skriv den setningen du synes passer aller best for deg på et pent lite ark. Gjem på det i Bibelen din.

● Les et løfte fra Bibelen som gir deg mot, for eksempel Josva 1,5.

● Syng de sangene dere kan om å være i Guds armé.